



Mamka řekla, že smějí. Vyšplhaly se nahoru, přičemž se bosými prsty u nohou zachycovaly paprsků kola, a posadily se na vysoký kozlík vedle taťky. Milunka a Malenka trochu poskočily kupředu a vyrazily a vůz kodrcal dolů po cestě vyježděné koly taťkova vozu.

Sjížděli dolů mezi holými červenožlutými hliněnými stěnami, celými rozrytými a zvrásněnými dávnými dešti. Jeli dál přes zvlněnou zem v nížině podél řeky. Některé nízké, zaoblené kopce byly pokryté spoustou stromů a na některých rostla pouze tráva.

Ve stínu stromů leželi jeleni a jiní jeleni se pásli ve slunečním svitu na zelené trávě. Zvedli hlavy a nastražili slechy, a jak tak stáli, žvýkali a pozorovali vůz svýma mírnými, velkýma očima. Všude kolem cesty kvetla růžově a modře a bíle divoká stračka, motýli se třepotali a ptáci balancovali na žlutých chocholech celíku zlatobýlu. Zářící sedmikrásky osvětlovaly stíny pod stromy, veverky brebentily nahoře ve větvích, běloocasí králíci hopsali podél cesty a hadi se přes ni rychle plazili, když slyšeli přijíždět vůz.

Hluboko v údolí, ve stínu hliněných útesů, tekla řeka. Když se Laura podívala vzhůru, vůbec neviděla trávu na prérii. Na útesech, kde se zem oddrolila, rostly stromy, a kde byly srázy tak příkré, že na nich stro-